

Хитрости на Высочайши

Б. Человекъка нѣма потреба да са покланяна на другъ человекъкъ.

Ц. Спроти достойнството на человекъците, потребно є да са оупотребляватъ чиновете и поклоненіата.

Б. Сички сме Отъ землата; ты Отъ землата, и азъ Отъ землата, и сички са врѣщамъ въ землата, и затова землата нѣма потреба да са покланяна на землата.

Ц. Истина дѣмлюшъ, какъ сички сме Отъ землата, но различието което є помеждъ тѣвѣ и мене, не є друго, но само, както Отъ єдна и таа сѫщата земля ставатъ различни сѫдове; но нѣкой Отъ нихъ держатъ сладости почтѣнны и благовѣнны, а други слѣжватъ на селашки работы, и грѣзы: Така и азъ съмъ єдинъ Отъ Фныа, който держатъ Балзамъ и Нарда, и други почтѣнны сладости; а ты си Отъ Фныа, въ който пикаатъ и прѣвѣтъ Още поблошавы работы. Обаче сичките са направени Отъ єдна рѣка, и Отъ таа сѫщата земля.

Б. Това не ти Отричамъ, но добрѣ дѣмлюмъ, какъ толкова є слабо єдното, както и другото, и когато и двѣте съ сѫпени, парчѣтата имъ фѣрлатъ по оуплиците, толкова на єдното, колкото и на другото, безъ никакое различие.

Ц. Това както и да є, азъ искамъ да са покланяша предъ мене.

Б. Азъ неможъ да направя това, и имай търпѣнїе.

Ц. Защо неможешъ?

Б. Защо съмъ азъ вѣрбави колобъ, и затова не можъ да са превѣтъ да ги чѣпъ.

Ц. Ахъ лжакаый Селачанино! Искамъ насила да са поклонишъ, когато дойдешъ предъ мене.